

Pamięć dzielona

1. (1. pkt) Napisać program który tworzy w pamięci dzielonej (posix) macierz kwadratową *int *macA*; o rozmiarze *int N=12*; oraz wypełnia pola o współrzędnych x,y wartościami x*y. Po wykonaniu operacji pamięć należy odłączyć. Do wykorzystania są między innymi funkcje takie jak: *shm_open*, *ftruncate*, *mmap*. Macierz powinna wyglądać mniej więcej tak:

```
[ 0][ 0][ 0][ 0][ 0][ 0][ 0][ 0][ 0][ 0][ 0][ 0][ 0][ 0]
[ 0][ 1][ 2][ 3][ 4][ 5][ 6][ 7][ 8][ 9][10][11][12][13]
[ 0][ 2][ 4][ 6][ 8][10][12][14][16][18][20][22][24][26]
[ 0][ 3][ 6][ 9][12][15][18][21][24][27][30][33][36][39]
[ 0][ 4][ 8][12][16][20][24][28][32][36][40][44][48][52]
[ 0][ 5][10][15][20][25][30][35][40][45][50][55][60][66]
[ 0][ 6][12][18][24][30][36][42][48][54][60][66][72][78]
[ 0][ 7][14][21][28][35][42][49][56][63][70][77][84][91]
[ 0][ 8][16][24][32][40][48][56][64][72][80][88][96][104]
[ 0][ 9][18][27][36][45][54][63][72][81][90][99][108][117]
[ 0][10][20][30][40][50][60][70][80][90][100][110][120][130]
[ 0][11][22][33][44][55][66][77][88][99][110][121][132][143]
```

2. (1pkt) Napisać drugi programik, który podłączy się do wcześniej utworzonej pamięci i wypisze dowolny fragment macierzy. Do tego celu stworzyć osobną funkcję której parametry odpowiednio to wskaźnik do początku pamięci *macA* rozmiar boku pamięci *macA* współrzędne początku podmacierzy oraz rozmiar podmacierzy. Formatowanie na 3 znakach w funkcji *printf* to *%3d*. Przykładowo wywołania:

```
wyswietl_podmacierz(macA,N,3,3,4);
wyswietl_podmacierz(macA,N,N-2,N-2,2);
Powinny dać nam wynik:
```

```
[ 9][12][15][18]
[12][16][20][24]
[15][20][25][30]
[18][24][30][36]
[100][110]
[110][121]
```

3. (3pkt.) Stworzyć nowy program a w nim

- (1pkt) Napisać funkcję, która ma 4 parametry 3 wskaźniki do adresów macierzy oraz nazwę pliku. Funkcja ta powinna odczytać podany plik, na podstawie pierwszego wiersza ustalić rozmiar macierzy, stworzyć 3 macierze *macA*, *macB* i *macC* analogicznie jak w pierwszym punkcie, wczytać dane z podanego pliku do macierzy A i B (C wyzerować) i zwrócić rozmiar macierzy. Można użyć funkcji wyświetlającej (z punktu 2) by sprawdzić czy wszystko poszło jak należy.

Poniższe wywołanie:

```
int N = 0; //rozmiar całej macierzy będzie odczytany
int *macA=NULL;
int *macB=NULL;
int *macC=NULL;
N=wczytaj(&macA,&macB,&macC,"mac.txt");
wyswietl_podmacierz(macA,N,0,0,N);
wyswietl_podmacierz(macB,N,0,0,N);
wyswietl_podmacierz(macC,N,0,0,N);
```

powinno zwrócić następujący wynik:

```
[ 0][ 1][ 2][ 3]
[ 1][ 4][ 1][ 2]
[ 0][ 2][ 2][ 1]
[ 1][ 2][ 1][ 2]
[ 0][ 1][ 2][ 0]
[ 2][ 3][ 1][ 2]
[ 1][ 1][ 2][ 3]
[ 0][ 1][ 0][ 1]
[ 0][ 0][ 0][ 0]
[ 0][ 0][ 0][ 0]
[ 0][ 0][ 0][ 0]
[ 0][ 0][ 0][ 0]
```

- (1,5pkt.) Napisać funkcję, która dostaje za pomocą poniższej struktury adres początku podmacierzy A, B i C ich rozmiar, mnoży podmacierz AxB wynik zapisuje do podmacierzy C.

Wywołanie:

```
Arg p;
p.rozmiar_glowny=4;
p.rozmiar_podm=2;
p.podmacA = macA;
p.podmacB = macB;
```

```
p.podmacC = macC;  
mnoz_podmacierz_param(&p);  
wyswietl_podmacierz(p.podmacC,N,0,0,4);
```

powinno wypisać na ekranie wymnożony fragment macierzy:

```
[ 2][ 3][ 0][ 0]  
[ 8][ 13][ 0][ 0]  
[ 0][ 0][ 0][ 0]  
[ 0][ 0][ 0][ 0]
```

W przypadku gdy liczymy całą macierz

```
p.rozmiar_podm=4;
```

powinniśmy dostać to co w przykładzie na wykładzie:

```
[ 4][ 8][ 5][ 11]  
[ 9][ 16][ 8][ 13]  
[ 6][ 9][ 6][ 11]  
[ 5][ 10][ 6][ 9]
```